

PARIS, c'est la France - Paris er Frankrike, sier franskmennene selv. Denne byen er landets åndelige og materielle sentrum som kanskje ikke noe annet lands hovedstad. Og fra Paris stråler veiene og jernbanene stjernemformet ut til alle kantar. Den som har Paris, behersker Frankrike, det har vist seg til alle tider. Da tyskerne tok Paris i 1871, avslørte det krigen. Fra 1914 til 1918 holdt Paris stand, og da holdt også Frankrike stand. Tyskerne kom like innpå, og mange ønsket å oppgi hovedstaden, men Clemenceau satte seg innst det av alle krefter. "Jeg vil slåss foran Paris, jeg vil slåss i Paris, jeg vil slåss bak Paris," sa han. I 1940 derimot ble Paris erklært for sapat by og rømmet da tyskerne kom. Hitler kunde holde inntog under Eiffeltårnet, og etter noen uker kom Frankrikes kapitulasjon. Idag er det de allierte som nærmer seg triumfbuens stad. En hel verden venter i spenning på om tyskerne vil anse forsvarst for umulig og rømme byen uten kamp, som de gjorde med Roma, eller om de vill innlede en fortvilet motstand fra boulevard til boulevard, med de udeløst av uerstattelige kulturverdier som det vil føre med seg. Det blir ingen morsom oppgave for tyskerne å kjempe i en millionby med fiendtlig befolkning. Parisernes innstilling har alt tidligere vært kjent nok. 300 frivillige var alt det tyskerne kunne oppvise fra hele byen med omland. Siden invasjonen har den store masse av parisere gått omkring og ventet på frelseringen som på Messias. Og samtidig har alle de som tilhører de hjemmelige franske styrker, arbeidet intenst i det skjulte. Den nye republikanske forvaltningen, som formidler mellom motstandens utallige organer, finner over at og har byne og serrer over alt. Titusener av mennesker har i mean vis levd et hjemmelig liv, og det er lenge siden tyskerne og quislingene har grepet på befolkningen, endt arrestasjoner og dødsdommer har vært så sig voksende. Paris har stått i de siste ukene som én mann med blikket hypnotisert av frontkartet i vest, med den vesle strekningen som har bredt seg ut som en blekkflekk mot hovedstaden. Likesom i hele Frankrike, har motstanden mot tyskerne bare ventet på signal for å bryte løs. Streiker som er begynt blant det parisiske politi og transportarbeiderne, gir tyskerne en tydelig pekepinn om hva de har i vente under gatetemper i byen. Men på den annen side kan de vanskelig oppgi Paris uten kamp. For dermed kommer de alliertes panserstyrker over Seinen, og vil falle i ryggen på rester av v. Kluges 7. armé som kan ha greid å komme over elva lenger nede mellom Paris og havet. Det er ikke utenkelig at tyskerne prøver å tviholde på Seine-linjen så lenge som mulig. Faller den, må de trekke seg tilbake nordover til neste elv, Somme, kjent fra ferrige verdenskrig. Det var ved Somme engelskmennene brest igjennom den 8. august 1918, "den tyske hers svarte dag". Tre måneder senere var verdenskrigen slutt. De allierte ligger ikke mange døgnene etter i aer. Og dengang var Rusland knust. Idag har tyskerne sterke russiske armeer i ryggen. I ferrige krig hadde russer ikke greid å komme inn på tysk territorium etterat de var kastet ut ved Tannenbergs noen få uker etter krigsutbruddet, den 17. august 1914. Men på 30-årsdagen den 17. august 1944 bryter russerne ned den tyske motstanden nordvest for Mariampol og strømmer over den preysseiske grensen mot Tannenbergs og Interburg. Skal tyskerne bevare det minnesmerke de har satt opp ved Tannenbergs, må de skynde seg, sier russerne.- Slagene haurer mot Tyskland fra øst og vest. Russernes innfall i Østpreyssen er ikke bare viktig fordi krigen dermed i stor stil og for godt er ført inn på tysk mark - for første gang siden Napoleons dager. Enda mer betyr det at tyskerne har latur til å ha samlet sine største styrker i øst. Hovedslaget forestår TYSKE ØSTERSJØPROBLEMER. Det er ganske store styrker i Nord-Europa den tyske overkommande ikke har kontakt med - i Finland, Randstatene og Norge. Et av dens største problemer er hvordan disse tropper igjen kan bli koblet inn i den tyske krigsmaskin på fastlandet. Det foreligger nu meldinger er om at tyskerne har gitt beskjed til alle tyske skib i Østersjøen at de skal samle sig til evakuering av de nevnte hærstyrker. Å evakuere tropper fra Finland over Finnmark ser det ut til at er oppitt. Det blir nok ikke lettere å evakuere dem sjøveien, hvor russiske bombefly og u-beater og britiske miner sperrer veien. Det er ganske interessant at evakueringen av Norge blir nevnt. Men det er jo naturlig at troppene trengs bedre på den aktive krigsskjulplass. Vi tror ikke tyskerne har lyst til å reise.-

NYHETENE FRA LONDON FREDAG DEN 18. AUGUST 1944 KL. 18,30.

NORD-FRANKRIKE. Amerikanske panserkolonner har nådd innfallsveiene til Paris. Tyskerne melder at amerikanerne har nådd Hambouillet, som ligger 20 km. fra Versailles og 40 km. fra Paris' sentrum. I Normandie-kjelen blir nå en stor del av den tyske 7. arme utslettet. Resten har etterat Falaise falt bare en eneste retrettsvei tilbake, nemlig nordøstover mot Seine. Her jages de av kanadisk og britiske styrker over en 60 km. bred front. Kontakten er ikke brutt et øyeblikk, og de retirerende tyske avdelinger rives stadig opp på ny. Utbrente tanks og ødelagte kanoner ligger strødd etter dem. Allierte fly er i ustanselig aktivitet over fronten, Bruer og ferjer over Seine blir ogsaa kraftig bombet. Idag er Vendome mellom Tours og Orleans inntatt av allierte tropper. Den tyske garnison i St. Malo har overgitt seg, og dermed er all motstand på nordsiden av Bretagne opphørt. De tyske tap i Nordvest-Frankrike blir nå anslått til i alt 400.000 falne, saarete og fanger. De tilsvarende amerikanske tap siden invasjonen har vært 112.000, mens det totale tap siden Amerika kom med i krigen er 300.000.

SØR-FRANKRIKE. De allierte har en sammenhengende front langs sjøen mellom Toulon og Cannes, og de står i utkanten av begge disse byer. Innover i landet går de motedisk videre og har nådd 40 km. fra kysten. De har tatt byen Draguignan, et viktig knutepunkt på innfallsveiene til Marseille og Rhone-dalen. Amerikanske fly har bombet veier og jernbaner oppover Rhone-dalen helt til Grenoble uten å møte noen motstand. Hittil har de allierte tatt 7.000 fanger, deriblant en general med stab.

De franske innlandsstyrker har reist seg flere steder rundt omkring i hele Frankrike. Styrker fra Pyreneerne har tatt byen Orthez på veien mellom Pau og Atlanterhavet. Andre styrker har inntatt Gueret, hovedstaden i departementet Creuse sør for Orleans. Den norske løytnant Kaare Gyttfeldt beskrev idag de franske patrioters virksomhet slik som han hadde sett den i Bretagne. De opptre uten uniform, men med armbind og godt utstyrt med automatvaapen. De er vel organisert og gir panserstyrkene gode opplysninger om hvor tyskerne holder til. Når de allierte panservogner har rullet videre, varer det en kortere eller lengere tid før de alliertes infanteri kommer etter, og patriotene greier som oftest å holde tyskerne stangen i mellomtiden. De holder byer og landsbyer besatt, og hvis tyskerne greier å sette seg fast i en kirke eller et rådhus, holder partisanene dem beleiret til det allierte infanteri kommer. Partisanene tar ogsaa mange fanger ut over på landet i det indre av Bretagne.- Det viktigste tilholdssted for den franske "maqui" er Øvre Savoyen (Haute Savoie). Det meldes idag at patriotens kontrollører hele dette departementet. De samarbeider med italienske partisaner på den andre siden av grensen. Alle mindre tyske garnisoner er utslettet, har overgitt seg eller er flyktet over til Sveits. I forgaars ble signalet gitt til reising, og igaar vaist trikoloran over alt. Tyskernes garnisoner i de største byene, deriblant Annecy.

ITALIA. Det er livlig patruljevirkosmhet over hele fronten, og flere viktige stillinger i Øvre Tiber-dalen er tatt.

ØSTFRONTEN. I en mened har russerne staatt like ved grensen til Østprøysen. Nå er storangrepet begynt. Igær kveld gikk russerne over grensen nordvest for Mariampol og trængte gjennom de forsvarsverkene som sivilbefolkningen hadde aravd langs grensen. Tyskerne kastet inn tanks og tropper i et desperat motangrep, men tapte 60 tanks og 1000 mann, og ble slått tilbake i denne første grensetrøfningen. Russisk artilleri beskytter de ytre forsvarsverker rundt Gumbinnen i Østprøysen, på jernbanen Kaunas-Konissbar i Litauen har tyskerne gaat til motangrep ved Sjauliai-fronten, men de er blitt slått tilbake med tap. Øst for Warsjawa er SS-tropper blitt kastet tilbake og terrenget de hadde tatt, er sjenerebrat. Inne i Warsjawa holder polakkene over alt stand mot det tyske press, og har hatt framgang i en sektor. Ogsaa i Radom-området har polakkene framgang. Gøtkampene i Sandonicez fortsetter. Det russiske brukudet over Weichsel sør for Warsjawa er utvidet. Briterne har erklart minesperring i den sydlige del av Østersjøen. Svenskene suspenderer forsikringen av malmskjansport Sverige/Tyskland. Mosquito-fly fra Storbritannia har bombet Mandheim i natt. Oljeslettene i Ploesti i Romania er anerepet av amerikanske bombefly fra italienske baser både igær og i natt. Den bulgarske statsminister har erklart i parlamentet at landet ønsker fred. Den tyske generalstabsjef v. Keitel er i Helsinki til konferanse med den tyske øverstkommanderende i Finland, og Mannerheim.